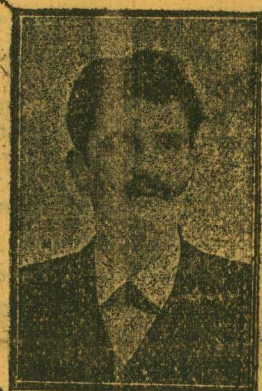

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Όστις ἐθέλει ὀπί-
σω μου ἔλθειν ἀράτω
τόν σκυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ
ἰδικιτέρων συμφωνίῶν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Έρημ. « Ἀντύπας »
Άργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Έτος . . Δραχ. 5.
Άλλοδαπῆς Φρχ. 10.
Έκδιδ. κατὰ Σάββατον.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
τῶν ἀποκτεινόντων τὸ
σῶμα, τὴν δὲ Ἰδέαν
μὴ δυναμένων κτείνειν.
Ματθ. κεφ. ι΄ 28.

ΟΡΙΑΜΒΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΟΣ.

Περικρανῆ καὶ πρωτεύοντα θρίαμβον πρέπει νὰ θεω-
ρήσῃ συμπασα ἡ Ἀνθρωπότης τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήμα-
τος τὸν ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς κατὰ
τὴν 24 Φεβρουαρίου. Ὁ νόμος οὗτος εἶνε ἔργον τοῦ
Καγιῶ καὶ ἐψηφίσθη διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας
388 κατὰ μειονοψηφίας 129, ἤτοι διὰ τριπλασίας ψη-
φορορίας.

Αἱ οικονομικαὶ ἰδέαι, ὧ χρυσοφόροι, ὠρίμασαν πλέον
πανταχοῦ καὶ ἡ ὡς θηρίον πρὸς θηρίον ἀγωνιζομένη ἀ-
μοιβαίως διὰ τὸν ἄρτον αὐτῆς ἀνθρωπότης θὰ εὕρῃ τά-
χιστα ἄτυλον εἰρηνικόν. Ἡ ἀνθρωπότης πλέον σύμπα-
σα κατενόησεν, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἰσότητες ἐνώπιον τοῦ
ἀραχνώδους ἴστυ, τοῦ λεγομένου νόμου, εἶνε φανάκη
καὶ ἀπάτη, ἐρ' ὅσον δὲν τίθενται ὡς θεμέλια τοῦ νόμου
ἀσφαλεῖς καὶ ἴσαι οικονομικαὶ βάσεις.

Ὁ χρηματισταὶ, δὲν θὰ διοικῆτε πλέον ὑμεῖς τὴν
ἀνθρωπότητα καὶ δὲν θὰ θεωρῆτε πλέον ὡς Νέρωνες
καὶ Ἀληπασσάδες τὸν σπαραγμὸν αὐτῆς τὸν σωματικὸν
καὶ ἠθικόν.

Ὁ σφάζοντες μέχρι σήμερον διὰ τῆς χρηματιστι-
κῆς μελάνης τὸ ἀνθρώπινον γένος, δὲν θὰ δολοφονῆτε
πλέον τὴν ὑψηλίον ἀνευ τιμωρίας καὶ ὑμῶν αὐτῶν.

Ὁ παράφρονες καὶ μανιακοὶ Μαιμωνολάτραι ἀρκε-
τὰ μέχρι τοῦδε ὠργιάσατε εἰς βάρος τῆς Ἀνθρωπότη-
τος καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἢ θὰ γίγησθε ἔντα λογικὰ ἢ οἱ
Λαοὶ θὰ ἐγκλείωσιν ὑμᾶς εἰς τὰ φρενοκομεῖα καὶ τὰ δε-
σμοτήρια ἀπὲ τῶν ἀθῶων θυμάτων σας.

Καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἀυστροουγ-
γαρία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ τὰ αὐτὰ νομοσχέ-
δια προτείνουσιν ἐπιτακτικῶς ἐν τῇ Βουλῇ.

Ποῦ λοιπὸν θὰ καταρύγῃσι τὰ κεφάλαια καὶ οἱ κε-
φαλαιοκράται, ἀπὸ πανταχοῦ πλέον ἢ Ἀνθρωπότης
ἅπαντα ἔστησε ἢ ἐτοιμάζεται νὰ στήσῃ κατ' αὐτῶν πυ-
ρομαχικὰ πρώτης δυνάμεως καὶ ὀλκῆς; ποῦ θὰ εὕρωσι
κρησφύγετον τὰ δαιμόνια τῆς ἀνθρωπότητος τὰ-λά-ρά.

Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας προβάλλομεν πρὸς τὸν Λαὸν,
διότι πολλοὶ προέβαλλον διὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου τὸ
ρόβητρον καὶ μορμολύκειον τῆς φυγῆς τῶν κεφαλαιού-
χων ἐξ Ἑλλάδος, ἀν ἐψηφίζοντο τὰ φορολογικὰ νομο-
σχέδια τοῦ Γούναρη κατὰ τοῦ κεφαλαίου· ἀλλὰ παντα-
χῶθεν πλέον στενὰ διὰ τοὺς Κροίσους.

Οἱ ἀπογυμνώσαντες καὶ δολοφονήσαντες καὶ ἐκπο-
ρεύσαντες τὴν ἀνθρωπότητα εὕρισκονται πλέον μεταξὺ
Σκύλλης καὶ Χαρυδδεως καὶ θὰ βισθισθῶσιν ἀφεύκτως·
ἂν φύγῃσι τὸν καπνὸν, θὰ ἐμπέσωσιν εἰς τὸ πῦρ· ἂν ἀ-
ποφύγῃσι τὸν βράχον, θὰ καταπέσωσιν ἐκ τοῦ κρημνοῦ·
ἂν πᾶνε πίσω τρέμουνε κ' ἂν πᾶν' ἐμπρὸς φοβοῦνται.

Ὁ σφαγιασταὶ τῆς προόδου ἦλθεν ἡ ὥρα σας, ἵνα
νομοθετικῶς πλέον παύσητε τὴν σφαγὴν, ἄλλως γνωρίζε-
τε τὴν Λαϊκὴν καταγίδα ὡς προσεγγίζουσιν πλέον
καὶ ἐν Ἑλλάδι, διότι πλέον ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ θὰ
ἔχη καὶ κόμμα ἰδεῶν καὶ πολλοὺς βουλευτὰς ἐκ Συντε-
χνιῶν. Ἄν φύγητε ἐξ Ἑλλάδος εἰς τι κράτος, ὅπερ μέ-
χρι τοῦδε δὲν φορολογεῖ τὸ κεφάλαιον, στὸ καλὸ νὰ
πᾶτε καὶ εἰμεθα εὐγνώμονες διὰ δύο λόγους· πρῶτον
μὲν διότι δὲν θὰ διαφθείρητε τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν
διὰ τῆς βορβορώδους καὶ αἰμοσταγοῦς ὕλης σας· δεύτε-
ρον δὲ διότι θὰ ἀφήσητε τὰς γαίας καὶ τὰ μικροβαρω-
νάτα καὶ μικρομαρκεσᾶτα καὶ μικροκομητᾶτα καὶ μι-
κροπριγκηπᾶτα πρὸς τοὺς Ἐργάτας, πρὸς τοὺς ὁποίους
κατὰ φυσικὸν καὶ θεῖον νόμον ἀνήκουσι. Στὸ καλὸ καὶ
φρόνιμα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ 25.44.0013.41.0001

ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΥ.

Σάν την σπίθα κρυμμένη στην στάχτη
έκρουβότου γιά 'μās 'λευθεριά.

Αυτά λέγει ο ένθους ψάλτης της 'Ελληνικής του 1821 'Ελευθερίας από της τότε Τουρκικής Θηριωδίας· αυτά λέγει ο λυρικός εκ Ζακύνθου ποιητής Σολομός, και αυτά ταυτα επαναλαμβάνομεν και ήμεις σήμεραν διά την χαρμυγήν των σοσιαλιστικών ιδεών εν 'Ελλάδι, διά τον όρθρον και την προσεγγίζουσαν ανατολήν του κοινωνισμού εις την γήν, ήτις πρώτη ύψωσε πρό 2500 έτων την σημαίαν της ανθρωπίνης 'Ελευθερίας, 'Ισότητος και 'Αδελφότητος διά του 'Αναξαγόρου, διά του Δημοκρίτου, διά του Διογένους, διά συμπτάντων των Στωϊκών, διά του Θεοδώρου, διά του Πλάτωνος, διά του Εύριπίδου, διά του Λυκούργου, διά του 'Αγιδος και Κλεομένους, διά του 'Αριστέιδου και διά της λοιπής πολυαριθμού χορείας των φωστήρων του φιλοσοφικού και πολιτικού στερεώματος της ανθρωπότητος Συμπάσης.

Σάν την σπίθα κρυμμένη στην στάχτην, λέγομεν και ήμεις σήμεραν, διότι εάν ή απελευθέρωσις ήμων από της τότε Τουρκικής Θηριωδίας ήτο απελευθέρωσις 'Εθνική, ή απελευθέρωσις ήμων ή προσεχής από της Κεφαλαιοκρατίας θά είνε απελευθέρωσις από της κτηνωδίας, θά είνε δηλαδή απελευθέρωσις 'Ανθρωπιστική.

Ός ο Προμηθεύς πάλαι ποτέ έκλεψεν εκ των ουρανών τὸ Πῦρ και έθεσεν αυτό έντός νάρθηκος ή καλάμου και τὸ Πῦρ, ως κοινῶς λέγομεν, εκουφοκαίετο έντός της ψίχας του καλάμου, τοιουτοτρόπως ο λαός ο 'Ελληνικός πλέον έχει και κουφοκαίεται εις τὰ άδυτα φύλλα της καρδίας αυτού τὸ Πῦρ του Σοσιαλισμού, τὸ πῦρ του Κοινωνισμού, τὸ όποιον θά ανάψη μόλις τὸ σύνθημα δοθῆ υπό του μέλλοντος 'Ελληνικού Στέντορος.

Πανταχοῦ της 'Ελλάδος πλέον παρατηρεῖται ζύμωσις εργατική, ζύμωσις κοινωνιστική, ζύμωσις, ή όποία θά επιφέρει τὸν μέλλοντα θρίαμβόν της 'Εργασίας κατά της βαρβαρικής Κεφαλαιοκρατίας.

Εν 'Αθήναις ο όνομα και πράγμα Ριζοσπάστης συμβουλεύει την αναγκαίαν σύγκλησιν 'Εθνοσυνηλεύσεως και εκριζώνει τὰς απολυταρχικάς όρμάς και διαθέτει των αυλοκολάκων πλουτοκρατών διά της σποράς δημοκρατικών ιδεών.

Εν 'Αθήναις τὸ Μέλλον φέρει τὸν νέον όργανισμόν της κοινωνίας, τὸν κοινωνιστικόν βρασμόν της κοινωνίας, τὸν ανθρωπιστικόν βρασμόν, τὸν βρασμόν, έντός του όποιου θά καταστραφῶσιν όλα τὰ κοινωνικά παράσιτα.

Εν Βόλῳ ο 'Εργάτης θριαμβεύει και ιδρύει Κέντρον 'Εργατικόν, εν τῷ όποιῳ ο εργατης προαλείφεται και ετοιμάζεται διά την προσεχή κοινωνικήν επανάστασιν, και την μέλλουσαν αναγέννησιν του.

Εν Πύργῳ ή Πατρομυνέτα μετά παρηρησίας καυτη-

ριάζει τὰ έργια των κομματαρχῶν και των χουσοφόρων και όρθα κορτά λέγει την σκάφην σκάφην.

Πολλαχοῦ τέλος της 'Ελλάδος ανατέλλουσιν κοινωνιστικά άστρα διαφόρων μεγεθῶν και πολυειδῶν εντάσεων και δυναμειών, όπως επιφέρωσι βαθμηδόν την συνένωσιν την κοινήν, ή την συνισταμένην των δυναμειών, την δύναμιν της 'Εργασίας.

Διατί λοιπόν ή μεγαθύμος Κεφαλληνία, ή Κεφαλληνία, ή πατρίς των θαλασσοπόρων Φωκά, των μηχανικών Χαροβούρη να μη κατασκευάση κοινωνικόν μοχλόν, κέντρα και δημοσιογραφίαν καυτηριάζουσαν τὰ τρωτά, πρός μετατόπισιν έλλογον των προσκομμάτων της ανθρωπίνης προόδου χρηματιστῶν και πρός στερέωσιν των φωστήρων 'Εργατῶν; διατί ή Κεφαλληνία, ή πατρίς του Κωνσταντίνου Μεταξά, ή πατρίς των ριζοσπαστῶν, ή πατρίς του Γερασίμου Λειβαδά, του 'Ιωσήφ Μομφερράτου, του 'Ηλιού Ζερβού, του Γεωργίου 'Ιακωβάτου, διατί λέγω ή Κεφαλληνία να καθυστερήτη εις την πρόοδον του εν 'Ελλάδι κοινωνισμού; διατί να μη πρωτοστατήση, αφού εις πολλά επρωτοστάτησε;

Εμπρός λοιπόν μεγαθύμοι Κεφαλλήνες ιδρύσατε εις πάντα δήμον, εις πᾶν χωρίον, ει δυνατόν, κέντρα, κέντρα. Εμπρός, στερεώσατε σωματεία, ως εν 'Ασπρογέρακι Προνῶν και 'Αγκῶνι της Θηναίας.

Εμπρός και ήμεις οι εν 'Αργστολίῳ 'Εργάται άς πηξώμεν φωλεάν άθῶνν περισσότερών και αγαπωμένων τρυγῶνν, φωλεάν πελαργῶν φιλοσπύργων, φωλεάν πρός γηροκόμησιν των γονέων ήμῶν και των πασχόντων, φωλεάν εργατικῶν μυρμηκῶν και φιλοπόνων μελισσῶν, φωλεάν τέλος χριστιανικήν 'Αλληλεγγύης και 'Αμοιβαιότητος, 'Αλληλοβοηθείας και 'Αδελφότητος.

ΣΠΑΡΑΞΙΚΑΡΔΙΟΝ ΣΥΜΒΑΝ.

Πρό 10 ήμερῶν ακριβῶς ο Διονύσιος Σβορώνος Τούλιος Δάλλας εργαζόμενος ως κτίστης εν τῇ γεωργικῇ Σχολῇ κτέπεσεν εξ ύψους 5 μέτρων και μεταφερθείς επί κάρρου εις τὸ νοσοκομείον απέθηνεν οίκτρῶς κατὰ θυματουργόν χάριν των περιβοήτων Κεφαλληνιακῶν σκαλοσιῶν εκ τρωμάτου εγκεφαλικού.

Κατὰ την οικοδομήν των Προπυλαίων επί της 'Ακροπόλεως εν 'Αθήναις, ως αναφέρει ο Πλουτάρχος εν Βίῳ Περικλέους 13, εις εγγάτης ή ο αρχιτέκτων Μνησικλῆς καταπεσῶν εκ τινος ικτιώματος ή θρηγῶς, κινδύως κινῶς, κατασυνετρίβη και εύρισκόμενος εν κινδύνῳ εγκυτελείφθη υπό των ίατρῶν. Τότε ή θεά 'Αθηνά έμνησθεῖσα κατ' όνορ πρός τὸν Ηερικλῆ ύπέδειξε πρός αυτόν τὸ μέσον της ταχέως αναρρώσεως του άσθενούς. Μετὰ την διδχλήν υπό της 'Αθηνᾶς πρός θεράπειαν του συντριβέντος ο Ηερικλῆς εὐγνωμονῶν πᾶς την θεάν και πρός άγμένην της θυμαστῆς ταύτης θεραπειᾶς του συντριβέντος έστησεν, ήγειρε χαλκοῦν εγγαλμν 'Αθηνᾶς 'Υγείας, όπως ειδεν ο Πικροκλίης ο περιηγητής των αρχῶν, ότι εἰσῆλθε δια των Προπυ-

λαίων και νῦν ετι εῶζεται ή βάσις και ή άπριωτική επιγραφή του εγγαλμτος της 'Αθηνᾶς 'Υγείας παρά τὰ Προπύλαια.

'Αλλὰ σήμεραν έπκυσαν τὰ θυμῶματα της 'Αθηνᾶς και ο Χέρων θυματουργεῖ στέλλων εις τὸ 'Αδην σωρηδόν τους κτίστας και εγγάτας.

Τώρα, ο κτίσται, τίς θά προστατεύση την χήρεν σύζυγον του και τὰ όρφνά του; τίς θά παρηγορήση **πραγματικῶς** αυτούς;

Αξέ, δέν είνε σπάνια τὰ τοιαῦτα παραδείγματα των θανάτων.

Προπερυσιν ο κτίστης Γεώργιος Σπυράτος Λουρδᾶς κημνίζεται εκ της σκαλοσιᾶς του Βαλλιανείου νοσοκομείου και μετα πολυώδυνα τραύματα άποθνήσκει και αυτός, ένῳ ο άδελφός αυτού Παναγιῆς, παντοπόλης Πλάκας είνε εις θέσιν έλεεινήν κατὰ τους πόδας κρημισθείς πρό δεκαπενταετίας σχεδόν κατὰ την κατασκευήν του οίνοποιείου Τούλ, ένῳ ο Διονύσιος Γρηγορίου Βιγλῆς καταπίπτει εκ του αναγειρομένου κωδωνοστασίου 'Αγίου Γεωργίου εις Δαυγάτα, ένῳ ο Δημήτριος Μακρός (Χωριάτης) τουμπούλας εις τὸ χωρίον Φερεντινάτα και γολαίνει, ένῳ άπειροι άλλοι πάσχουσιν άλλα πάνδεινα, ένῳ πρό όλίγων μόλις έτων έχουσι πλακώσει μόνον τὰ σπήλαια του 'Αγίου Κωνσταντίνου χάριν εξαγωγῆς κιμηλιάς και ύλικῶν εν γένει τὸν Γεώργιον Χαρκλ. Λυγγούρη, τὸν Γεράσιμον Παν. Παυλάτον Μπαζάουλαν ή Κανονιέρην, τὸν Παναγιῆν Μπέουλαν 'Αγιανδρίτην, ένῳ τὸν Γεράσιμον 'Αλεξάνδρου Γασπαρινάτον Δαυτην τὸ σπήλαιον εν Πυλάρῳ, ένῳ τὸν Γεροντούλην Βαγγελάτον Κουρούκλην ή γέφυρα Σάμης, ένῳ άλλα θυμῶματα έπαθον άλλως και εύρίσκουσιν οίκτρὸν θάνατον εις τὰ ζυμωτήρια, ως ο 'Ηρακλῆς Διον. Φωῆς άλεσθείς κυριολεκτικῶς πρός τετραετίας σχεδόν, ένῳ άλλοι είνε μονόχειρες ως ο Νικόλαος Βαγγελάτος πέρυσιν εν τῇ μηχανῇ κολυθωθείς και άλλοι τυφλοί και άλλοι ως καρμοί δένδρων ή ως όγκοι άπλοι περιφέρονται εις τὰς οδοὺς επί κάρρων προκαλοῦντες την φρίκην πάσης εὐκισθήτου και συμπαθητικῆς καρδίας.

'Αλλ' άς έλθωμεν εις τὸ προκείμενον.

Δέν είνε δυνατόν, σεις οι κτίσται να επιβάλλητε πρός τους ιδιοκτητᾶς των κατασκευαζόμενων έργων να δαπανῶσι και χιλιάς επί πλέον δραχμάς δια αναβάθρας (σκάλας) και σκαλοσιᾶς ασφαλεστάτας, ως εν 'Αθήναις, περιφραγμένως υπό σανιδῶν κερρωμένων και τοιουτοτρόπως να μη καταλαμβάνησθε υπό σκοτοδίνης και ζάλης πρό του φοβήτρου και του χάους, τὸ όποιον εύρίσκεται υπό τους πόδας σας; δέν θά επιβάλλητε πρός τὸν εκάστοτε άρμόδιον να δαπανᾶ και χιλιάς δραχμάς περισσοτέρας δια την ασφάλειαν της υγείας σας και της ζωῆς σας, δια τὰ πολυτιμότερά σας άγαθᾶ, αφού ή άστυνομική νομοθεσία δέν προβλέπει περι τοιούτων **κκκουρημάτων** και όχι ως λέγομεν κοινῶς, **τυχῶν** δυστυχημάτων; ναι, **κακουρημάτων**, διότι ή πρόνοις θά τὰ προελάμβηνεν, ως άλλαχοῦ, όπου αι σκαλοσιχί είνε τόσον στερεῆ και πλατεῖαι, ώστε δύνανται οι κτίσται να χροεύστωσι και σιρόβιλον (βάλας).

Δια τί λαέ να βάνης την ζωήν σου στο σημάδι ασχύπως και αντί ότου μιὰς ήμερας, άνευ ασφαλείας τουλάχισαν της αἰωνογενείας του;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ζοντας την παστέαν με την ζωήν σου και μετά τὸν θάνατόν σου διαφθείροντας την τιμήν των υἱῶν σου και των θυγατέρων σου;

Εἶχον άδικον λοιπόν οι 'Ενετοί, οίτινες εἶχον άπαγορεύσει πρό αἰῶνων να είνε μάρτυρες οι κτίσται; εἶχον άδικον οι 'Ενετοί, οίτινες δέν έδιδον ψῆφον πρός τους κτίστας; όχι, εἶχον δίκαιον μέγχι, άπαγορεύοντες την μαρτυρίαν πρός κτίστας, διότι υπελόγιζον, ότι δέν είναι δυνατόν να μη πωλώσι την ψῆφόν των και τὸν μαρτυρικόν βραχί των οι κτίσται, οίτινες χάριν 2, 3, 5 δραχμῶν βάνουσι την ζωήν των στο σημάδι και κρέμανται σε μιὰ βαμβακερή κλονάν.

Ταῦτα λέγοντες δέν εννοοῦμεν να προσβάλλωμεν τους κτίστας, ούτε να αφαιρέσωμεν άπ' αυτών τὸ δικαίωμα της ψῆφου, αλλά τὰ λέγομεν, ίνα φέρωμεν τους κτίστας εις συνκίσθησιον του ανθρωπισμοῦ των και εις πόνον της ζωῆς των και εἰσασφάλισιν των οικογενειῶν των.

Λοιπόν, ο κτίσται, εις τὸ εἴης συστήσατε Σύνδεσμον ιδιαίτερον, ίνα ασφαλίζησθε άπικτητικῶς παρά των εργαλάβων και ιδιοκτητῶν, άλλως εἴσθε ανάξιοι να θεωρησθε ανθρωποι και εἴσθε άξιοι των καταπτώσεων και κατακρημνίσεων και εἴσθε άξιοι της τύχης σας και του βαρβάρου σας ή του Καιάδα, τὸν όποιον, ως εκ των έργων σας φαίνεται υπερκαπαῖτε.

Ο ΧΡΥΣΟΥΣ ΑΙΩΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.

"Όταν ιδῶ τὰ θεωρητᾶ και τὰ πυροβόλα και τὰς άλλας ανθρωποκτόνους μηχανὰς ξηρᾶς και θαλάσσης μεταβαλλομένας εις ταχύπλοα της εμπορικῆς ανταλλαγῆς του ανθρωπίνου γένους, θά εἶπω, ότι ή ανθρωπότης έπολιτίσθη.

"Όταν ιδῶ τὰ εκτομῦρια των στρατιωτῶν και ναυτῶν, τὰ θηριωδῶς άλληλοσφάζόμενα, μεταβαλλόμενα εις ἴσους εκχερσωτᾶς των αγῶνων της ύψηλίου εκτάσεων, εις ἴσους εργατᾶς άποζηράνσεως των στεππῶν και των λιμνῶν, τότε θά εἶπω, ότι ή ανθρωπότης κατενόησε την ευγενῆ έννοιαν της εργασίας.

"Όταν ιδῶ την **ενοπλιον εἰρήνην** υποχωροῦσαν εις τὸ αἶσθημα της αδελφοποιήσεως των εθνῶν, τὸ αίμα και τους πολέμους, της βροχρότητος του παρελθόντος μαρτύριον, ενδιαφέροντας τὸν ιστοριοδίφην και μόνον, θά πιστεύσω ότι πνεῦμα ανθρωπισμοῦ βλαύει εν τῇ κοινωνίᾳ. "Όταν ιδῶ τὰ ύπουργεῖχ των εξωτερικῶν, όπου σήμεραν πλέκονται αι τερατώδεις διπλωματικῆς πλεκτάναι, τους πρέσβεις και τους προξένους αντιπροσωπεύοντας μόνον την επιστημονικήν κίνησιν των εθνῶν, προσωρινούς άπεσταλμένους, θά εἶπω ότι οι λαοί ένόησαν ποῦ πρέπει να στραφῆ ή εθνική άμύλλα.

"Όταν ιδῶ τὰ ύπουργεῖχ των εσωτερικῶν και τὰ διοικητήρια, όπου σήμεραν κατακατοῦνται άσυστόλως οι νόμοι, μεταβαλλόμενα από προμάχων αθλίου καθεστῶτος, όπου στενάζει τὸ δίκαιον και λιμοκτονεῖται ή εργασία—εις κοινωνικῶς επιτροπείας εφορευούσας τὰ οικονομικά συμφέροντα του εργατου, τότε θά εἶπω, ότι ή πολιτεία ένόησε τὸν προορισμόν της.

"Όταν ιδῶ τὰ δικαστήρια, τὰ σφραγιστήρια της δικαιοσύνης, τὰ ιεροδικεῖχ της εποχῆς, ερείπιχ έρημα αντηχούντα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Λόγος πληθώρας ύλης τὴν συνέχειαν τοῦ προγράμματος εἰς τὸ ἐπόμενο φύλλον.

ἐκ τῶν ἀπαισιῶν κρωγμῶν τῆς γλαυκῆς, τότε θὰ εἶπω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἐξηγενίσθη.

Ὅταν ἴδω τὰ σωφρονιστήρια, νεκροταφεῖα συνήθως τῆς ἀθωότητος καὶ φυτώρια μελλόντων κκούργων κρημνίζόμενα ὑπὸ τὸν πᾶσαν ἀνθρωπίνης ἐπαναστάσεως καὶ ἀκούσω τὸν συριγμὸν τῶν ἀτμομηχανῶν κολοσιαίων ἐργαστηρίων ἀντὶ τῆς θρηνοδίας ἀλυσσοδέτων λογικῶν ὄντων καὶ ὑπάρξεων τότε θὰ εἶπω ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἠλευθερώθη· ὅταν ἴδω τὰς ἐφορίας, τὰ τελωνεῖα καὶ τὰ ταμεία, ὅπου νῦν γαμφώνυχες γύπες ἀπορροφῶσι τὸν ἰδρώτα καὶ τὸ αἷμα τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου καταπίπτοντα ὡς οἴκοι δυσώνομοι τῆς θρηνοδέστερας ληστείας ἐνεργουμένης ὑπὸ τυραννικοῦ κράτους, τότε θὰ εἶπω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπάυσε νὰ εἶναι ἀνδράποδον.

Ὅταν ἴδω τὰ σχολεῖα, ὅπου διαφθείρεται τὸ ἦθος καὶ ἀποβλακῶνται ὑπὸ σχολαστικισμοῦ ὁ νοῦς τοῦ παιδὸς ἐστίας πραγματικῶς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς τῆς νεολαίας μορφώσεως, τότε θὰ εἶπω ὅτι ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐρριζοβόλησε καὶ ἀγλαόκροτον συγκομιδὴν ὑπισχνεῖται.

Ὅταν ἴδω εἰς τοὺς νεοὺς, ὅπου σήμερον ναναρίζουν ἀμαθεῖς ὄχλους ἀμαθέστεροι ἱερεῖς νὰ βροντοφωνῇ τὸ κήρυγμα τοῦ Ναζωραίου, τοῦ Ἀποστόλου, τοῦ Χρυσοστόμου, τὴν ἐκκλησίαν θεματοφύλακα τοῦ πνεύματος τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀγάπης, ἀντὶ τῆς τυπολατρίας καὶ τῆς Ἐμπορίας τοῦ Ἱερατείου, τότε θὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης εἶνε ἀληθῶς θρησκευτικῆ.

Ὅταν ἴδω τὸ κεφάλαιον ὑπηρετικῶν τῆς ἐργασίας, τὴν ἰσοτιμίαν τῶν ἐργασιῶν, τὴν ἰσότητά τῶν φύλων, θὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης βαίνει πρὸς τὴν τελειότητα.

Ὅταν ἴδω τὰ στέμματα, χάριν τῶν ὁποίων ἡ ἀνθρωπότης σπαράσσεται, ἀντικαθιστάμενα ὑπὸ φιλοσοφικῶν δαδούχων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὑπὸ ἀριστοκρατῶν τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας ἐν γένει, τότε θὰ εἶπω, ὅτι ἀνέτειλεν ὁ χρυσοῦς αἰὼν τοῦ κόσμου καὶ ἐμεσουράνησεν ὁ ἥλιος τῆς Ἀληθείας καὶ Ἠθικῆς.

Εἶνε ὄνειρα! θὰ εἰπῶσιν οἱ συντηρητικοὶ τῆς ἐποχῆς. Ἄλλ' αἱ πραγματικότητες τοῦ ἐκαστοῦ μέλλοντος ὑπῆρξαν ὄνειρα διὰ τὸ παρὸν καὶ ἡ ἱστορία τὰ ὄνειρα ταῦτα βαθυδὸν θὰ πραγματοποιήσῃ· ἡ σημερινὴ ἐποχὴ σημειοῖ τὴν ἀρχὴν τῆς μελλούσης ἀναμορφώσεως καὶ καλυγενεσίας τοῦ κόσμου. Τὰ κοινωνικὰ στρώματα ὡς πελώρια κύματα ἀναταρασσόμενα κατατρώγουσι τὰς ἀκτὰς τοῦ τερατώδους κηθεστῶτος. Οἱ μύχιοι πόθοι τῶν ἐργατῶν συναντῶμενοι σήμερον πρὸς τὰ ἰδεώδη τῶν φιλοσόφων κατέστησαν ταῦτα σχετικῶς πραγματικότητας· καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐργατῶν ἔγκειται καὶ ἡ προσεχὴς ἐντελής τῶν ἰδεωδῶν πραγματοποίησις, ἡ μέλλουσα τελεία πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀπὸ κκαβολῆς κόσμου μεγίστων θρησκευτικῶν, φιλοσοφικῶν καὶ πολιτικῶν ἰδανικῶν.

Φοῦδος.

ΜΝΗΜΟΣΤΗΝΟΝ ΑΝΤΥΠΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη πάνδημον καὶ συγκινητικὸν πολιτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς

Ἀντύπα, καθ' ὃ ἀπήγγειλε συγκινητικώτατον ποίημα ὁ ἐκ Βλαγιάτων Σάμης σοσιαλιστῆς Δημοσθένης Ἀρτελάρης. Κατ' αὐτὸ παρῆσαν καὶ τινες ἐκ τῶν ἐπισήμων τυχαίως (;) ἢ ἐκ προμελέτης!;

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΑΝΤΥΠΑ.

Εἰκὼν φεῦ! θεωρούμενη ἀπὸ τὰ ὄμματά μου
δὲν δύναμαι νὰ συγκρατῶ πλέον τὰ δάκρυά μου,
καὶ πλέκω ἐπαίνων στέφανα, ὅπως λαμπρῶς στολίσω
τὸ παγερὸν τὸ μνήμά σου, Μαρίνε, καὶ θρηνήσω
τὴν μακαρίαν σου ψυχὴν, ἥτις δὲν μ' ἀκροῖται
γὰτὶ σ' ἀγγέλων ἀγκαλαιῖς ὕπνον γλυκὴν κοιμᾶται.
Πλὴν, τῆς ψυχῆς σου ἡ σκιά ἀντανακλᾷ ὀδῶ πέρα
κι' ἡ μνήμη Σου μακάριε, Κοινωνισμοῦ Ἡμέρα.
Κι' ἂν μὲ τοῦ Ἄδου κύματα παλαίης καὶ πλανᾶσαι
νὰ μὴ λυτῆσαι κι' εἰς ἡμῶν τὴν μνήμην πάντα θάσαι,
Σήμερον πάλιν ἠνθῆσαν τὰ θέληγτρα σ' ἐκεῖνα,
ἅτινα μᾶς ἀπέμειναν ὡς μαραμένα κρῖνα
ἐκεῖνα, π' ὤδωκε σὲ μᾶς τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν σου,
ποτίζονται μὲ βάλαμον ἀπ' ἓνα ἀδελφόν σου
ὅστις μὲ ἴσῃν δύναμιν προβαίνει
καὶ σχέδια χαράσσει δοξασιὰ
καὶ πάντοτε τὴν φλόγα σ' ἀναμμένη
στὸ δεξιὸ χέρι ἔχει καὶ βασίτῃ
καὶ πᾶς πτωχὸς ποῦ εἶχε νὰ ἐλπίζῃ,
κάθε θνητὸς ποῦ ἠσθάνθη νὰ πονῇ
στὴν ἱερά σου εἰκόνα γονατίζει
κι' ὄλα αὐτὰ πρὸς σὲ ἀναφωνεῖ
κι' ἐγὼ ποῦ τὰς πληγὰς θέλω νὰ γιάνω
νὰ βγάξω τὸ φαρμάκι τὸ πικρὸ
ἀσπάζομαι τὴν πλάκα σου κι' ἐπάνω
στὸ μνήμά σου θρηνώ τὸ νεκρικό.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Δίκαιον καὶ λογικὸν θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν
τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἡμετέ-
ρους συνδρομητὰς, τοὺς ἀναγνωρίζοντας τὸν εὐγενῆ
ἀγῶνα, ὄνπερ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν ἀγωνιζόμεθα.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ὅπως ἀπροόπτως καὶ αἰφνιδίως ἐπέβηκε τὴν Κυριακὴν
τὸ ἐσπέρας ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας ὁ ἥλιος Παπαδημη-
τράτος λευκοσιδηρουργὸς ἐγκατακλείψας πολυμελῆ οἰκογένειαν ὀρφανὴν, Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάτου καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ὁ ὕψιστος παραμυθῆσῃ αὐτήν.

ΓΙΑΚΩΒΟΣ Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ